

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DAAR GA JE DAN, KAPITEIN KIELZOG

Kindertoneel in twee bedrijven

door

1880

Dries Depelchin

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2003

Nr.2790

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wendt men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DAAR GA JE DAN, KAPITEIN KIELZOG* op te voeren moet de naam van auteur *DRIES DEPELCHIN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2005/0220/032
ISBN 978-90-385-08290

© 2003 Toneelfonds J. Janssens/Dries Depelchin
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(10 spelers)

KAPITEIN KIELZOG : doorwinterde zeekapitein, woont alleen op het eiland Santa Miseria. Grijs ringbaard, versleten kapiteinskleren. Kan goed vertellen over al het materiaal dat op het eiland is aangespoeld.

FANNY : sproetig tienermeisje, schipbreukelinge

HARRIE : jongere broer van Fanny, schipbreukeling.

AMANDA AMANDEL : schipbreukelinge, operazangeres, voorged van Fanny en Harrie. Zingt vreselijk luid. Goede inborst. Pompeus gekleed.

KITTY KASSA : vinnig businessvrouwje met yuppie-allures. Modern mantelpakje.

DENG SLAOLIE PING : Japanse kooplustige klant van Kitty, bril, vettig achteruitgekamd haar, loopt voortdurend te fotograferen.

MURMEL, de zeemeermin: liefvallige meermin, helpt de kinderen.

BAREND BLOEDWORST : geest van de eens zo beruchte kaperkapitein, bloeddorstig, maar dom.

BLOODY MARY : geest van de kapervrouw, die eigenlijk de plak zwaait over Bloedworst en Porto. Sluw en opgetut.

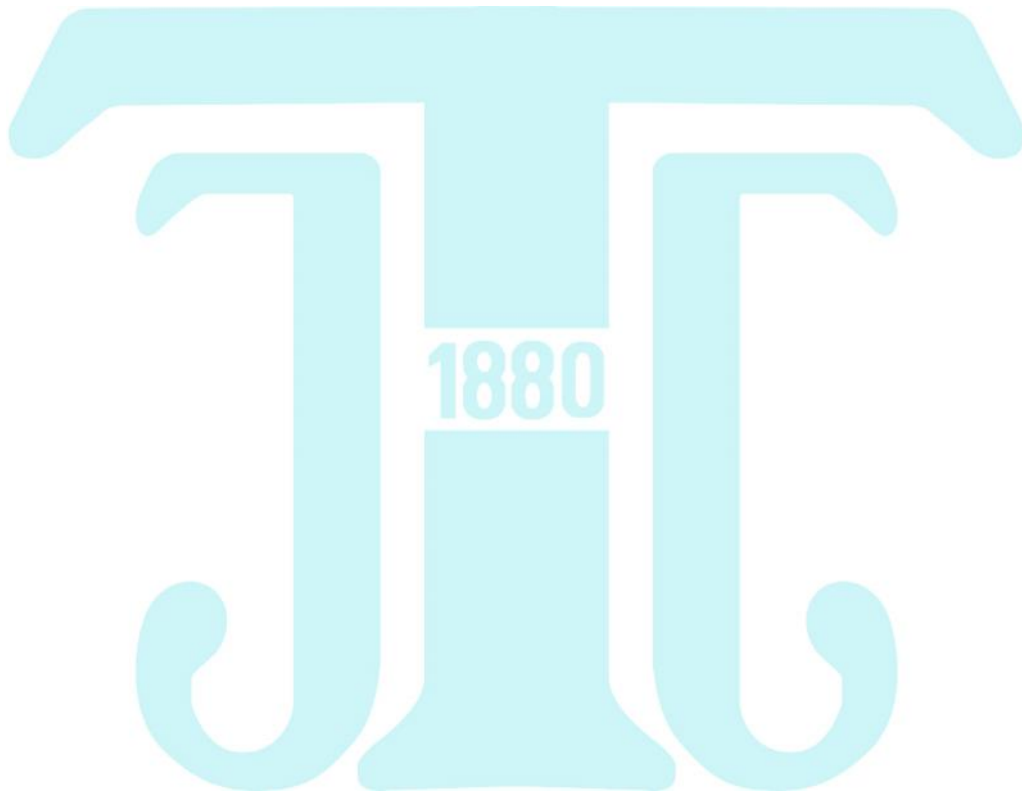
PABLO PORTO : geest van een zeerover, die meer zat dan nuchter rondwaart. Herhaalt steeds de laatste woorden van zijn collega-zeerovers en werkt ze daarbij danig op de zenuwen.

DECOR

Eiland Santa Miseria. Water rondom geïmproviseerd met lichtblauw plastic. Op het eiland staat een hut, opgebouwd uit strandjutters materiaal. Er ligt een hoop rommel die kapitein Kielzog door de jaren heen heeft verzameld. Er staat een palmboom. Voor het podium ligt een impressie van de ooit zo statige driemaster waarop Kielzog de wateren trotseerde. In dit schip is het luik van het ruim duidelijk voor het publiek zichtbaar. Het wrak is met het eiland verbonden met een smalle loopplank, die kan weggenomen worden. Er staat ook een naambord met Santa Miseria erop geschilderd, met daaroverheen een 'TE KOOP'-aanplakbiljet.

KORTE INHOUD

Wat gebeurt er wanneer, na een stormachtige nacht, drie personen aanspoelen op een klein eiland midden in de Stille Oceaan? Wat zal de enige bewoner van het eiland, de doorwinterde zee kapitein Kielzog met hen doen? Verder dreigt het eiland verkocht te worden aan een Japanse firma, die er een groots pretpark wil bouwen; en wat met het wrak van een oud kaperschip waarvan Kielzog weet te vertellen dat er zeker een en ander niet pluis is... Kijken maar!

EERSTE BEDRIJF

(Voor het eigenlijke toneelstuk begint wordt een hevige stormnacht met klank en lichteffecten weergegeven. Daarna bedaart alles: lichten aan op het decor. Het is een rustige, zonnige morgen op het eiland Santa Miseria. Meeuwengekrijs alom. Op het podium, half op het eiland, half in het water liggen drie gedaantes, Fanny, Harrie en Amanda Amandel. Amanda houdt haar armen krampachtig rond een kleine valies gekneld. Ze zijn alledrie bewusteloos. Kielzog komt vrolijk fluitend uit zijn schamele juttershut en begint hier en daar wat tussen te rommelen. Grijpt uiteindelijk zijn hengel, keurt hem...)

Scène 1:

KAPITEIN : Haha, een heerlijk weertje om een zeebaarsje aan de haak te slaan. Na dat orkaantje van vannacht barst het hier van de verse vis!

(Gaat langzaam naar voor en ontdekt de levensloze lichamen op de rand van het podium.)

Bij Neptunus, hier liggen drie levensgrote kabeljauwen! Die zijn hier zeker vannacht aangespoeld. *(tuurt over zee)* Van hun haringschuit is ook niets meer te bespeuren. Die zal wel verderop op de klippen zijn geslagen. Even kijken...

(Begint verwoed de drie schipbreukelingen te bewerken: pompt met hun armen, draait ze op hun zij, klopt op hun rug...)

Alle zeeduivels, ik denk dat ze compleet naar de haaien zijn.

(tot de kinderen in de zaal)

Kan iemand van jullie dekzwabbers me misschien een handje toesteken?

(Iemand wordt aangeduid, deze moet via de boot, over de loopplank op het eiland geraken.)

Wat denk je? Moeten we ze omdraaien, eens flink dooreen schudden? Laten we eens proberen met kietelen...

(Ze gaan door tot Fanny in een hevige hoestbui tot bewustzijn komt.)

FANNY : *(half versuft)* Waar ben ik? Wat...wie zijn jullie? Lig ik hier al lang? *(merkt Amanda en Harrie op)* Oh Harrie, en lieve Amanda, jullie zijn toch niet dood?

KAPITEIN : Welnee, ze hebben alleen wat teveel oceaanwater in hun kas geslagen. Help eventjes mee pompen...

(Na enkele vergeefse pogingen komen Amanda en Harrie ook tot bewustzijn. Amanda vindt enkele garnalen in het haar en slaakt een kort gilletje. Ze praat met een hoge altstem.)

AMANDA : Hellup, er zitten beesten in mijn zondagse permanente!

HARRIE: Je permanente is permanent verwoest, tantetje. *(springt recht en grijpt zijn zus bij haar arm)* Komaan Fanny, laat ons dat eiland eens gaan verkennen.

KAPITEIN : *(houdt hen tegen)* Ik ben kapitein Kielzog, en dit is voorlopig nog altijd MIJN eiland. Dus als de jongeheer en jongedame een rondleiding wensen... *(tot het kind uit de zaal)* Jij mag terug naar je plaats, bedankt, dekzwabber!

AMANDA : *(schikt haar kapsel en kledij zo goed en kwaad als het gaat)* Dus jij bent Kapitein Kielzog. Mijn naam is Amanda Amandel, en dit zijn mijn twee pleegkinderen Fanny en Harrie. We waren op weg naar Costa Chika, maar toen stak die vreselijke storm op en verging ons schip. Het is een wonderlijk toeval dat wij hier samen op dit eiland zijn terechtgekomen. Wilt u nu zo vriendelijk zijn om mij de badkamer te wijzen a.u.b.? Mijn haren dienen dringend gewassen te worden.

KAPITEIN : (*schatert het uit*) Maar mevrouwetje, je komt pas uit de grootste badkuip ter wereld. Je wou je toch niet weer gaan wassen? Teveel wassen is slecht voor je delicate huid!

(*Fanny en Harrie lachen nu ook mee.*)

Binnen in de hut vind je wel een teiltje fris water en een stuk zeep. Daar kun je alle zeeluchtjes uit je haar wassen!

AMANDA : Dank u. (*grijpt haar valiesje en stapt de hut in - af*)

KAPITEIN : (*legt zijn armen over beide kinderen*) Zo, m'n beste lichtmatroosjes, wij gaan zorgen voor het middagmaal. Schipbreuk lijden doet de maag grommen hé? Maar eerst laat ik jullie mijn verzameling eens zien.

(*stapt op de hut af, rommelt wat en haalt een stuk net met grote mazen te voorschijn*)

Weet je, kinderen, dit net behoorde eens toe aan Barend Bloedworst, de meest geduchte en bloeddorstige kaperkapitein aller tijden. Toen ik nog heel wat jonger was dan nu, en ik de wereldzeeën afschimde op zoek naar avontuur, ontwaarde ik op zekere dag een kaperschip aan de einder. Een vreselijk doodshoofd keek me grijnzend van op de zwarte vlag aan. Even later stond ik als een worst aan de mast van het reusachtige karveel vastgebonden. Bloedworst stond vlak bij me en ik kon zijn stinkende rumlucht opsnuiven. Ik merkte dat hij samen met zijn zatte matroos Pablo Porto overlegde hoe hij mij in garnalenvoer zou veranderen. Toen wikkelden ze me in dat net en hingen me boven in de mast, vlak onder het kraaiennest. De felle zon zou me daar wel vlug om water laten krijsen. Zo zou ik een langzame uitdrogingsdood sterven...

HARRIE : (*bezorgd*) En hoe ben je daaruit geraakt? Stak er ook een storm op?

KAPITEIN : Neen, maar zoals je ziet was het net niet meer zo nieuw. Het begon te scheuren onder mijn gewicht, en voor ik het wist, suisde ik naar beneden, pardoes bovenop Barend Bloedworsts dobber. Hij was op slag het hoekje om. Ik greep zijn zeeroverszwaard en verplichtte al zijn manschappen, waaronder

ook zijn gevreesde vrouw Bloody Mary, in het ruim van mijn eigen haringschuit af te dalen. Tot op heden zitten ze daar nog steeds. (*wijst geamuseerd naar het wrak*) Maar nu al een beetje verdroogd, denk ik.

HARRIE : (*lachend*) Als verse droogvis!

FANNY : (*ongelovig*) En als we dat niet geloven, zul je ons wat anders wijsmaken, zeker? Je gelooft toch niets van al die wilde verhalen, hé, Harrie? Ze kunnen je alleen maar nachtmerries bezorgen.

KAPITEIN : Niemand is verplicht om te geloven, maar toch...is alles echt zo gebeurd. (*knipoogt naar Harrie*)

FANNY : Pfff... straks vertel je ons nog dat je hier een schat hebt verborgen of zo...

KAPITEIN : (*mysterieus*) Neen, geen schat, maar ik heb wel iets heel kostbaars meegebracht uit Zwanbia. Op een van mijn omzwervingen liep mijn schip tijdens een zware storm heel wat averij op, en was ik genoodzaakt aan te leggen in de baai van Zwanbia. Nu moet je weten dat Zwanbia voor een zeer groot deel met oerwoud bedekt is. Ik moest mij een weg banen dwars doorheen het dichtste woud dat ik ooit had gezien. Net toen ik mijn hakmes hief om een van de dikke lianen door te hakken die me de weg versperde, greep een zwarte hand mijn arm beet. 'Breng me weg van hier', smeekte een angstige stem. Het was een zwarte vrouw, en de doodsangst stond in haar ogen te lezen. 'Ze willen mij offeren aan de God Maboel, red me!' Ik pakte haar hand en rende terug naar mijn schip. Toen we wegvoeren zagen we een menigte wilden op het strand, uitzinnig van woede. Ik kon nog net tot bij een naburig eiland varen. Daar is ze gebleven, mijn zwarte schoonheid. Als dankbaarheid schonk ze me drie zwarte diamanten, die ik hier nog steeds in een sigarenkistje bewaar.

HARRIE : (*bewonderend*) Oooh!

FANNY : (*afkeurend*) Pffft. Larie!

AMANDA : (*komt met natte, verzorgde haren uit de hut*) Hier ben ik dan, volledig opgekikkerd. Wat schaft de pot vanavond, kapitein Kielzog?

KAPITEIN : Bij Poseidon, het middageten! (*kletst zich op het voorhoofd*) Glad vergeten. Dat worden dus weer bonen uit blik. Komaan kinderen, we gaan ons potje opwarmen...

(Kielzog, Harrie en Fanny verdwijnen in de juttershut. Er wordt wat gerammeld met potdeksels, terwijl Amanda zich in het zonnetje neervlijt.)

Scène 2:

AMANDA : Wat een heerlijk klein eilandje is dat hier! Precies de rust die ik nodig had om mijn prachtige operastem te oefenen. *(geeft een paar toonladdertjes ten beste)* Lala laala la l.....

(Op dat moment komen twee nieuwe personages op de proppen: Kitty Kassa en Deng Slaolie Ping. Ze komen links op. Deng gaat onmiddellijk fotograferen terwijl hij inwendig Japanse kreetjes van verbazing slaakt. Kitty Kassa stapt op Amanda af.)

KITTY : Zo'n schitterende stem heb ik in geen jaren meer gehoord. U bent toch toevallig de zuster van Pavarotti niet?

AMANDA : *(schrikt zich te pletter)* Oh, pardon,...euh dankjewel, neen helemaal niet mevrouw. Hebt u ook schipbreuk geleden, of zo?

KITTY : *(kattig)* Neen, helemaal niet, onze turbodieselwaalfcilinderspeedboot is aan de andere zijde van het eiland gemeerd. Maar ach, wat ben ik toch onbeleefd. Mijn naam is Kitty Kassa, en ik ben zelfstandig afgevaardigd verkoopster namens het grootste immobiliënkantoor van de Stille Oceaan, Immo Profito! Oh, en dit hier *(wijst naar Deng)* is mijn beste klant, Deng Slaolie Ping, die speciaal vanuit Hongkong is overgevlogen uit interesse voor dit eiland hier. Zijn firma is van plan hier een pretpark te bouwen, stel je voor, een pretpark, midden in de Pacific! Wat een tè gek idee.

(Deng staat ondertussen enthousiast mee te huppelen met Kitty's volzinnen.)

AMANDA : Een te gek idee dat wel, te gek om los te lopen. Je moet al schipbreuk lijden om dit gat hier te vinden.